

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] vil være i Stand til at stille os nogen større Import i Udsigt paa dette Vareomraade.

Importen af Metervarer beløb sig, som allerede nævnt, til ca. 315 Mill. Kr., hvilket naturligvis er et betydeligt Beløb, men der er her importeret Metervarer, som er af den største Betydning for Befolkningens Forsyning med vigtige Tekstilarer. Der er saaledes importeret Uldmetervarer for godt 71 Mill. Kr., Bomuldsmetervarer for knap 56 Mill. Kr., Metervarer af Hør, Hamp og andre vegetabiliske Stoffer, herunder Sejl- og Presenningsdug, Jutestoffer til Sække m. v., til et Beløb af i alt 23 Mill. Kr., alt sammen Varer, som er af den allerstørste Betydning baade for Befolkningens Forsyning og for visse Grene af Erhvervslivet.

Et af de Vareomraader inden for Meterwaregruppen, som man maaske i særlig Grad vil hæfte sig ved, er den relativt store Import af Metervarer af Kunstsilke, Celluld og Natursilke, der i 1946 har beløbet sig til knap 126 Mill. Kr. Under Diskussionen om denne Import har man ofte hørt det Synspunkt gjort gældende, at Danmark i Stedet for at importere disse efter manges Opfattelse noget luksuspægede Metervarer i højere Grad skulde have koncentreret sig om at importere de mere nødvendige Bomuldsmetervarer. Hertil kan jeg kun sige, at Myndighederne er ganske enige i dette Synspunkt, og saafremt der havde været Mulighed for at importere Bomuldsmetervarer til Landet i større Omfang fremfor den Import, der har fundet Sted f. Eks. af Kunstsilkemetervarer, vilde Myndighederne ogsaa have tilrettelagt Importen i Overensstemmelse dermed. Importen af Kunstsilkemetervarer har saaledes i nogen Grad fundet Sted, fordi det simpelt hen ikke har været muligt at fremskaffe den nødvendige Import af Bomuldsmetervarer, og da jeg dog tror, at alle kan være enige med mig i, at der efter Krigen var en overordentlig stor Trang hos Befolkningen til at supplere Garderoben, har Myndighederne maattet tillade en noget større Import af Kunstsilkemetervarer, end man maaske vilde have tilladt, saafremt det nødvendige Kvantum Bomuldsmetervarer havde kunnet tilføres Landet. I øvrigt maa man være opmærksom paa, at en ikke ubetydelig Del af de importerede Kunstsilkemetervarer har været nødvendige til Foerstoffer til Konfektionsindustrien.

Endelig er der et Forhold, som jeg ogsaa tidligere har peget paa, men som maaske i særlig Grad gør sig gældende netop med

Hensyn til Importen af Kunstsilkemetervarer, nemlig den Omstændighed, at der ved Afslutningen af Handelsaftaler med fremmede Lande, hvorfra vi importerer vigtige Varer, ikke sjældent — jeg har allerede været inde paa det en Gang i Dag — stilles som Betingelse fra de paagældende Lande, at Danmark ikke blot køber de Varer, som vi i særlig Grad ønsker, men ogsaa i et vist Omfang køber Varer, som vi maaske helst var foruden, men hvis Eksport for vedkommende Land har en udpræget Interesse. Ofte møder vi dette Problem, f. Eks. i den Form, at vedkommende Land som Vilkaar for at levere Bomuldsmetervarer betinger sig, at Danmark samtidig aftager et vist Kvantum Kunstsilkemetervarer.

Af færdige Beklædningsgenstande har Danmark i 1946 importeret for ialt 185 Mill. Kr., heraf Strømper for ca. 22 Mill. Kr., Underbeklædning af Trikotage for ca. 42 Mill. Kr. og Yderbeklædning for ca. 80 Mill. Kr. Naturligvis drejer det sig her om en ikke ubetydelig Import. Imidlertid maa vi være opmærksom paa, at der har været et stort Behov for Tilførsel af færdige Tekstilarer efter Krigens Ophør til Dækning af det store øjeblikkelige Behov. Forholdet har jo paa dette Omraade ydermere været det, at Konfektionsindustrien i nogen Grad har lidt af Mangel paa Arbejdskraft, saaledes at vor egen Industri ikke har været i Stand til at udnytte sin Kapacitet fuldt ud og dække Befolkningens Behov. Myndighederne har derfor ment at burde tillade en supplerende Import af færdige Tekstilarer til Beklædningsformaal. Jeg siger dette, fordi vi i 1946 har importeret ret betydelige Kvantiteter til meget store Penge, større Penge end noget som helst Aar tidligere, og det vil blive en Nødvendighed, at vi i 1947 importerer noget mindre. Men, som jeg vist ogsaa tidligere har sagt, søger vi fortrinsid til indkøbe Raastoffer til fuld Udnyttelse af de danske Fabrikkers og Spinderiers Kapacitet, og det er dog en Ting, synes jeg, som er ret vigtig.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var selvfølgelig inde paa det meget interessante Spørgsmaal om Valutapuklen, altsaa Danmarks Gæld til Bank of England. Det er klart, at dette at paadrage sig Gæld giver Forpligtelser. Saadan maa det jo være, hvis man er saa hæderligt indstillet, at man vil prøve paa at forrente og tilbagebetale sin Gæld. Men medens vi har Handelsoverenskomster med en Række Lande i Forholdet 1:1, laa det ikke saadan med Hensyn til vort Handelsforhold til England. Vi havde i de første Maaneder af 1945 et Tilgodehavende i England. Eftersom vi ikke var ramt saa